

DIGITAL MAGAZINE- 2022

@

<https://www.rmcsipskrmcollegeofeducation.org/>

PART - I

**R.M.P.C.S.I.P.S.K. RAJARATNAM
MEMORIAL COLLEGE OF EDUCATION
SATHANKULAM – 628704,
THOOTHUKUDI (Dt), TAMILNADU.
04639-266616, 267617.**

Email Id: rmcsipskrmcedn@yahoo.co.in

☎ : 04639 - 266616

CSI THOOTHUKUDI - NAZARETH DIOCESE

R.M.P.-C.S.I.-P.S.K. RAJARATNAM MEMORIAL COLLEGE OF EDUCATION

SATTANKULAM - 628 704, THOOTHUKUDI (Dt), TAMILNADU.

Website : www.rmcpispskrmcollegeofeducation.org

Email Id : rmcpispskrmcedn@yahoo.co.in

30.05.2022

இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது.

மத்தேயு 5:16

எல்-பேரோ (EL-FARO) என்ற இதழின் மூலமாக உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. “பேரோ” (FARO) என்ற லத்தீன் பதத்தின் பொருள் “கலங்கரை விளக்கம்” என்பதாகும். கலங்கரை விளக்கம் கப்பல்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பது போல எமது கல்லூரி பல்தரப்பட்ட மாணவ ஆசிரியர்களுக்கு கலங்கரை விளக்காக விளங்குகின்றது. இஃது எமது கல்லூரியின் மின்னணு இதழாகும். எமது ஆசிரிய மாணவர்களுடைய படைப்புகள் அனைத்தும் இந்த இதழில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு படைப்பும் சிந்தனைக்கு விருந்தாகவும், மனதைக் கவருவதாகவும் மாணவர்களின் செயல்திறன்களை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

இதழ் வெளிவர உதவியாக இருந்த கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவினருக்கு மனமாந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் கல்லூரியின் தாளாளர், பேராசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலக பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை உரித்தாக்குகிறேன். இதழ் உருவாக பணி செய்த இதழ் குழுவினரை வாழ்த்துகிறேன். ஒவ்வொரு ஆசிரிய மாணவரும் சமுதாயத்தின் கலங்கரை விளக்காக விளங்க இறைவனை வேண்டி இவ்விதழை சமர்ப்பிக்கிறேன். இதனை வாசித்து பயன்பெறுமாறு அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

J. JEBASELVI

PRINCIPAL

R.M.P. C.S.I. P.S.K. RAJARATNAM
MEMORIAL COLLEGE OF EDUCATION
SATTANKULAM - 628 704
Thoothukudi District

LET YOUR LIGHT SHINE

EDITOR'S NOTE

With gratitude, we put forth our first synergize piece of creation **El-Faro**, our college magazine. El Faro is the platform to display the potential of student teachers. Here they have presented their varieties of interest like verse, short story, photography, pencil art sketch, etc. It is my privilege to explore the creativity of our student teachers and each one has its uniqueness. I wish them to shine between the stars.

I thank our editorial board for the support in the journey of El-Faro. I express my deep sense of gratitude to our chairman Rev. Dr. S.E.C Devasahayam, Bishop of Thoothukudi – Nazareth Diocese. The encouraging support of the correspondent Mr. S.Mamallan and Governing Board Members is remarkable. I am much thankful to our principal Dr. J.Jebaselvi, for allowing us to bring out the magazine. I thank the teaching and non-teaching faculty of our institution for their whole-hearted support. Last but not least, I thank our student teachers for their contribution and co-operation.

Happy reading!

Editorial Head

C. Suganthi- Librarian

Editorial Board

Dr.J.Jebaselvi - Principal

Attrait Dovin Fedrick S - Student Teacher, I Year

Sam Kirubaharan D - Student Teacher, I Year

Jemima Ebenezer B - Student Teacher, I Year

Yuvalinga Priya S- Student Teacher, I Year

Benolin Chandra B - Student Teacher, I Year

Volunteers

Rubina P - Student Teacher, I Year

Sibiyal Sona S -Student Teacher, I Year

Anto Theresa Immaculate J -Student Teacher, I Year

Logo Designer

Aristo Alexander B- Student Teacher, I Year

S.NO	CONTENT	PAGE NO
PART I		
1	அம்மா -கவிதை	1
2	Pencil Drawing	2
3	Colourful Flies - Water colour Painting	3
4	Be -Poem	4
5	Love Birds -Drawing	5
6	Spider on the Web - Photograph	6
7	Adventure Of Shizuka -Story	7
8	Save Water -Drawing	15
9	No life without music -Drawing	16
10	அனுபவம் -கதை	17
11	A Bird is safe in its nest -Painting	19
12	Chinese Evergreen in my garden - Painting	20
13	கொரோனா கற்றுத் தந்த பாடம் -புதுக்கவிதை	21
14	RDJ- Charie Chaplin -Drawing	23
15	Red Rose -Photograph	24
16	Smile Like A Flower- Motivation Words	25
17	Dream! Dream!!Dream!!! -Drawing	26
18	Pride of India -Drawing	27
19	Covid19 -Poem	28
20	Greatest Indian Freedom Fighters- Drawing	29
21	பொறுமைக்கு கிடைத்த பரிசு -கதை	30
22	Awareness about Our Planet -Drawing	32
23	It was that Girl- Story	33
PART II		
24	கோகுலத்தில் அவன் -ஒவியம்	36
25	That will change your life- Daily Habits Tips	37
26	Save World -Drawing	38
27	Beauty of loneliness- Drawing	39
28	பூர் - பாரம் - நீதி - கவிதை	40
29	A Girl with Teddy -Drawing	41
30	Little Child-Drawing	42
31	LIFE -Poem	43
32	கல்வியின் பயனே- கட்டுரை	44
33	Trip back in time -Poem	47
34	The fighter cock -Photograph	48
35	விரும்பி படி- கவிதை	49
36	Friendship- Drawing	50
37	My Lovely House-Drawing	51
38	ஏன் கவிதை - கவிதைத்தொகுப்பு	52

39	Colours are the smiles of nature -Drawing	54
40	தாய்மை – ஓவியம்	55
41	அறிவுப் பெட்டகம் புத்தகங்கள் -புதுக்கவிதை	56
42	Once I saw a little bird!- Painting	58
43	Cute Kitty -Drawing	59
44	I like Fashion -Drawing	60
45	எது முன்னேற்றம் -கதை	61
46	அவனின்றி அணுவும் அசையாது –ஓவியம்	64
47	Two little dickie birds- Painting	65
48	பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் -கட்டுரை	66
49	உலகின் பார்வையில் -கவிதை	69
50	முள்ளில் ரோஜா – புகைப்படம்	70
51	The Beauty of Music -Drawing	71

வி. ஆரோக்கிய சாலினி

முதலாம் ஆண்டு

ஆங்கிலத்துறை

1260820BD010

அம்மா

இறைக்கே இணையாகி வானிற்கு நிகராகி
பேரன்பிற்கு இலக்கணமானவள் இவள்!
ஐஇருதிங்கள் வலி தாங்கி
மறுபிறவி கையில் ஏந்தி ஓர்
உயிரை ஈன்றெடுக்கும் சமைதாங்கி இவள்!
பெற்றப் பிள்ளைக்குப் பெயர்கூட்டி,
தாலாட்டி, சோறூட்டி, முடிசூட்டப்
போராடும் மணிமகுடம் அணியா அரசி அவள்!
அவள் தான் நம் அன்னை!
அவளருகில் தோள்சாயும் போது
துன்பத்தின் சுவடுகளும் தொலைதூரம்
அவள்மடியில் துயிலுறங்கும்போது
இதயத்தில் இன்பத்தின் அருவியும்
கரைபுரண்டு ஓடும் ஒருமுறை உதிக்கும்
நம்மை தினம் தினம் சுமக்கும்
ஒரே ஜீவன் நம் அன்னை!
உயிர் எழுத்தில் “அ” எடுத்து
மெய் எழுத்தில் “ம்” எடுத்து
உயிர்மெய் எழுத்தில் “மா” எடுத்து
தமிழில் கோர்த்தெடுத்த “முத்து” அம்மா!
உடலையும், உயிரையும் இணைத்து கொடுப்பதால்
உன்னையும் அழகுபடுத்தும் தமிழ்!

Dharshini.A

I Year,

Pedagogy of Physical Science

1260820BD021

Pencil Drawing

Nisha Mary .A
I Year,
Pedagogy of English
1260820BD054

Colourful Flies

Jemima Ebenezer .B

I Year

Pedagogy of English

1260820BD037

BE

Be a pathfinder, not a follower;

Follow your goals, not others.

Be a person of victory, not a loser;

Lose your agony, not your hope.

Be an inventor, not a user;

Use your knowledge to succeed, not to defeat.

Be a thinker, not a listener;

Listen to good, not to bad.

Be a creator, not a destroyer;

Destroy your struggles, not your life.

Be a lover, not a hater;

Hate your disappointments, but not yourself.

LIFE

Life is like a water cycle,

We evaporated by sorrows to enjoy

The rain of happiness.

Bavithra A

I Year

Pedagogy of Biological Science

1260820BD014

Love Birds

Sam Kirubaharan D

I Year

Pedagogy of Physical Science

1260820BD069

Spider on the Web

The Adventures Of Shizuka

J. Robinson Serlin

I Year

Pedagogy of English

1260820BD065

CHARACTERS:

SHIZUKA

SHAWN

AMBROSE

LANA

STEPHEN

ACQELINE

JOHN

JACK

LORD CHRISTOPHER

It was 1977. Five boys and three girls were going on a research to the Island. The Island's name was "The Island of Dead". The five boys were Ambrose, John, Jack, Shawn and Stephen. The three girls were Jacqueline, Lana and Shizuka. Shizuka is the heroine of this novel.

They were all excited to go to the Island. They planned to go by a ship. The Ship's captain was Antony. They stepped into the ship. The ship started sailing.

It was a night around 9 o' clock. Everyone was about to sleep. But Shizuka and Ambrose didn't sleep. Ambrose proposed his love to Shizuka. But Shizuka all of a sudden rejected the love only because Shizuka loved Shawn secretly without even the knowledge of Shawn. Ambrose was very angry on Shizuka. The next day they all reached the Island.

They took their luggage and went into the Island. They walked for 45 minutes and so they were tired. Stephen said, "I am hungry," and asked "who carries the food?" Shizuka was the one who prepared the food. But there was no food in her bag. Stephen was very angry on her. Shizuka apologized. But Stephen did not accept that excuse, as he was very hungry. At that time, Shawn came there. Shawn asked Stephen about his problems. Stephen replied, "I am very hungry and I need food now". Then Shawn took some of his food from his bag and gave it whole heartedly to Stephen. Stephen showed his token of gratitude. Thus Shawn solved the food problem. Shizuka was very happy that Shawn had solved their problem. They had their meals and started walking ahead.

In the meantime Lana heard some strange sound. Lana informed her friends about what she heard." Shawn also said, "Yeah I too heard." Suddenly a big snake fell down from the tree. It was an anaconda. It was like a beast with red burning eyes.

Everyone was in fear seeing the snake. But Shizuka and Shawn were courageous. Shawn instructed his friends not to move. But

Stephen moved a bit. The snake's eyes turned towards Stephen. Shizuka screamed at Stephen to run from that place. Stephen ran. But the snake did not cease to chase Stephen. Shawn also ran after the snake. Stephen climbed the tree thinking that the snake could not climb. But Stephen's thought was wrong; the creature crawled up the tree reaching out to Stephen. Shawn rushed there with a gun. When Shawn was ready to shoot the snake, it proved its swiftness in swallowing Stephen. The snake opened its mouth and ate Stephen. Stephen was dead. Shawn was very angry at the deed of the cruel snake. Shawn shot the snake. The snake was dead. But Shawn was not happy because his friend, Stephen was dead. Shawn joined his other friends.

Shawn announced sorrowfully, "Stephen was killed by the snake". Stephen's friends were so sad. But the villainy Ambrose was so happy about that. Lana was panic-stricken on hearing the death of Stephen. Shizuka comforted Lana saying, "Don't panic we are with you". They had no other choice, they started walking.

It was dusk, they built a tent. They slept. The next morning, they woke up and ate their breakfast. Then they all continued their journey. Another group showed up an entry into the Island. The group was headed by Ambrose. Shizuka and her friends didn't know about this. Like a chain there appeared another problem to them. Suddenly Jacqueline was affected by virus fever. None knew what to do. None had medicine. Minutes passed, Jacqueline was dead pathetically. It was another loss for Shizuka. No one expected this disaster. At that time, Ambrose left the crew and took his "Walkie talkie", and contacted his fellow members. Lana overheard the conversation of Ambrose. Ambrose saw Lana. Lana was shocked and tried to run away from that place. Ambrose tried to stop her. But as Lana was fast, Ambrose had no other choice, he shot Lana dead.

Shizuka and her friends were in search of Ambrose and Lana. Shizuka found the dead body of Lana and shouted loudly. Shawn recognized that the scream was from Shizuka. They ventured in that direction to see what had happened. Shawn and others arrived to that place and saw the dead body of Lana and weeping Shizuka. John asked Shizuka, "How did Lana die?" Shizuka told, "I don't know". Shawn and other friends were terrified. They decided to cancel the research and to go home alive. Shawn searched for the map but he didn't find it. The map was lost somewhere on the way. Nothing was going smoothly. They did not know what to do. They decided to start walking. In the meantime Ambrose joined his own gang and warned his friends saying "Another gang is also here. So be careful in your every attempt". This new hostile gang consisted Ambrose and his five friends. His friends were Jacob, Tom, William, Adam and Ben.

The reason for Ambrose' gang coming to the Island is to take the treasure from the Island. However the sole purpose for Shizuka's friends was to conduct a research over the Island. Ambrose' gangsters had snipers. Shizuka's friends had only pistols. While Shizuka's friends were walking at some distance, they saw Ambrose leading the gangsters. Shizuka had a hunch about Lana's death and told her friends, "Lana was killed by Ambrose". John enquired Shizuka "How do you know that Lana was killed by Ambrose?" Shizuka explained, "While I was searching for Lana, unexpectedly I heard the sound of gunshot and the scream of Lana. When I traced her voice and came nearby I saw

Ambrose running from that place". So Lana must be murdered by Ambrose. Shizuka and her friends wanted to avenge for Lana's death and they followed Ambrose.

The Ambrose gang was discussing a plan in a place. Stealthy friends of Shizuka heard the plan secretly. Ambrose said to his friends, "The treasure is believed to be in the Island, so be quick and seize the treasure before getting caught into others' hands. Let's go". Shizuka's friends were shocked by Ambrose utterances. So Shawn made up his mind saying, "I am going to kill Ambrose and his gang, and this is my decision" and asked for his team's opinion. Jack, John and Shizuka accepted the decision of Shawn whole- heartedly. So they made a swift plan and followed Ambrose' gang. Ambrose' gang somehow managed to reach the treasure.

The treasure was in the Kingdom. The kingdom's name was "JRS". The king was called "Christopher". Ambrose' gang entered the Kingdom. Shizuka's friends also arrived there chasing Ambrose gang. The Kingdom's entrance was guarded by four sepoy. Ambrose' gang went in two separate groups. The one group consisted Ambrose, Jacob and Adam. The second group had Tom, William and Ben as their members. Ambrose' group made their guns ready to fire. Adam shot two of the sepoy with the sniper. Another two sepoy heard the sound of gunshot. Ambrose rushed and killed another two sepoy. Ambrose gang

entered the Kingdom. Shizuka's friends followed Ambrose gang inside the Kingdom. Suddenly Shawn was struck by an idea. Shawn climbed up the wall of the entrance of the Kingdom. Ambrose' gang was walking into the kingdom. Ben was coming at last. Shawn took his knife and jumped on Ben. Shawn eliminated Ben with his knife. Shawn threw Ben into the forest. Then Shawn and others followed Ambrose gang. When Ambrose turned, he found Ben missing. Ambrose asked his friends, "Where is Ben?" William replied, "Ben must have lost his way. We must be careful and vigilant in every move". They resumed walking. Ambrose' gang reached the treasure. The entrance of the treasure was protected by the most skillful sepoys. They were ten in number. Ambrose' gang started to fire. The sepoys were only the archers. Though they lagged in technology, they in turn began to attack. Tom was killed in the assault. This angered Ambrose and it raged his fury and ended up in faster movements. Nine out of ten sepoys were dead. The one left out sepoy alarmed the Kingdom for threat within. The kingdom was alert. Ambrose' gang however took the treasure and tried to get out of the kingdom. But Shawn, Jack and Shizuka started to fire at Ambrose' gang.

Shizuka and Jack decided not to die and killed William, Adam and Jacob. Ambrose was very angry. The king, Christopher saw everyone in the upstairs. Ambrose was the only one remaining in the

gang. Shawn was left with the only choice to shoot Ambrose. Shawn shot Ambrose hesitantly. Ambrose was dead. Shawn was very sad because he shot the one who was his best friend. The King called Shizuka and her friends and honoured them. The King said, "Thank you very much for saving my Kingdom and the ancestral treasure". The king offered them his help. They successfully completed their research. Shawn pleaded the king to arrange for a ship". The king arranged a ship happily and bade them farewell. Shawn, Shizuka, Jack and John were going home alive. Finally on the way Shizuka proposed her love to Shawn. Shawn accepted her love. Shawn and Shizuka got married and few years later they begot a child. And the child was "Serlin".

Esther Ancy D

I Year

Pedagogy of English

1260820BD023

Save Water

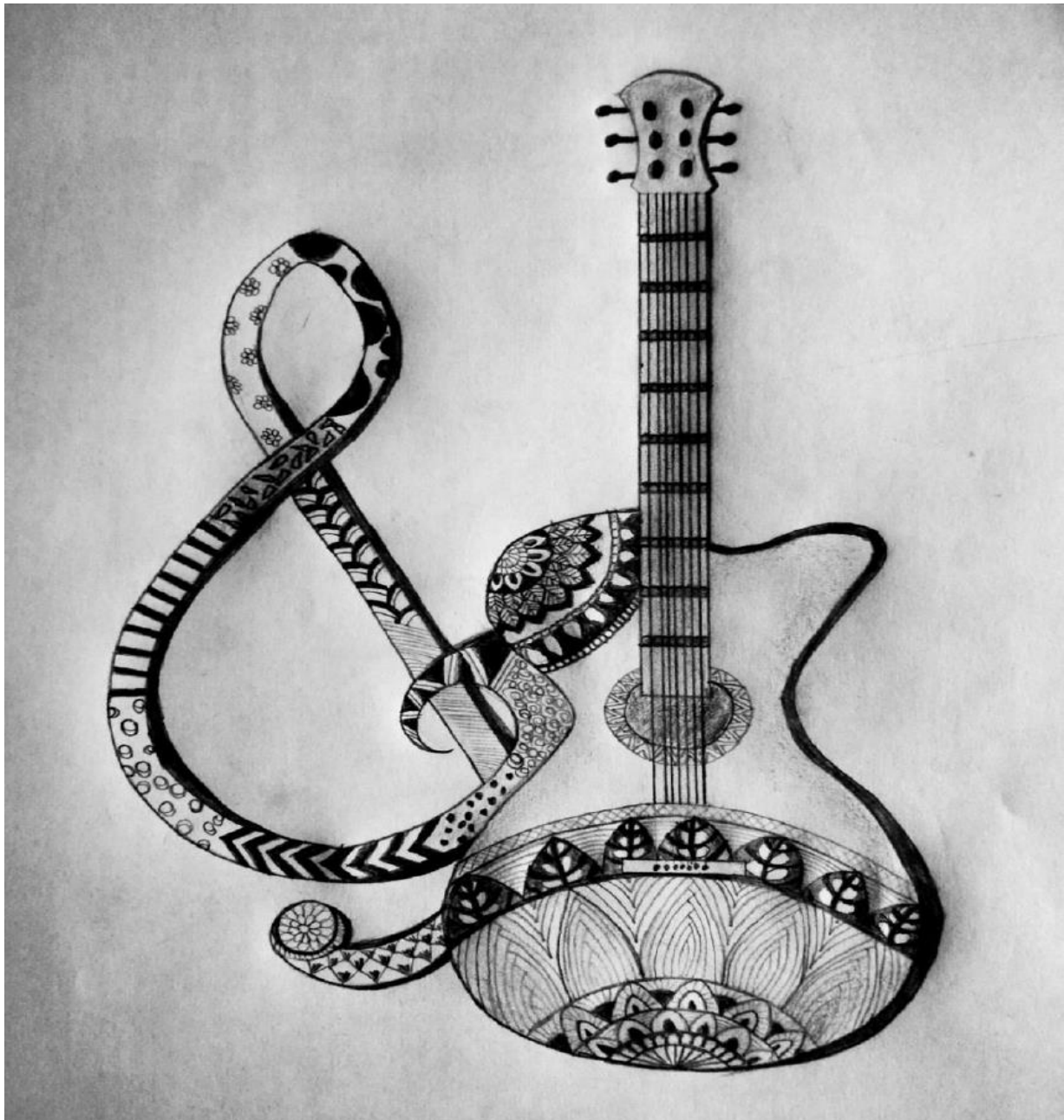
Anto Therasa Immaculate.J

I Year

Pedagogy of Mathematics

1260820BD006

No life without music

ஞா.சினேகா

முதலாம் ஆண்டு

ஆங்கிலத்துறை

1260820BD077

அனுபவம்

அதிக அளவில் விற்பனையாயின. அவர் பல பல புத்தகங்களை புதிது புதிதாக எழுதிக் கொண்டே இருந்தார். இவரின் இத்தகைய வளர்ச்சி பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்களும் பொறாமை கொள்ளும் அளவில் இருந்தது.

அனைவரும் இந்த எழுத்தாளர் யார் என அறிய விரும்பினர். அவருக்கு ரசிகர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து கொண்டே சென்றன. அவரின் புத்தகங்களில் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையையும் அதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் பற்றி மட்டுமே எழுதி இருப்பார். அவரது புத்தகங்களில் கற்பனைகள் எதுவும் இருக்காது. இருந்தபோதிலும் அவரது புத்தகங்கள் ரசிகர்களால் மிகவும் வரவேற்கப்பட்டது.

இவ்வாறு புத்தக ரசிகர்களாலும் பத்திரிக்கையாளர்களும் தேடப்பட்ட அந்த எழுத்தாளர் அவரது பெயருக்கு பதிலாக புனைப்பெயரிலேயே புத்தகங்களை எழுதி வந்தார். எனவே அவரை கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினமான ஒன்றாக இருந்தது.

அந்த எழுத்தாளர் யார் என்பதை பத்திரிக்கையாளர் ஒருவர் கண்டுபிடித்தார். அது அவருக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. ஏனென்றால் அந்த எழுத்தாளர் ஒரு லாரி ஓட்டுநர். மேலும் அவர் அதிகம் படிக்காதவர். எட்டாம் வகுப்புவரை மட்டுமே படித்தவர். இவர் எவ்வாறு அனைவரும் விரும்பும் இத்தகைய புத்தகங்களை எழுதினார் என்பது அந்த பத்திரிக்கையாளருக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியது.

அந்த பத்திரிக்கையாளர் அந்த எழுத்தாளரை பேட்டி எடுக்க விரும்பினார். எனவே அவரது இருப்பிடத்தைத் தேடி சென்றார். அந்த எழுத்தாளர் முதலில் பேட்டி கொடுக்க சம்மதிக்கவில்லை. பின்னர் அந்த பத்திரிக்கையாளர் அவரை சமாதானப்படுத்தி பேட்டி எடுக்க சம்மதிக்க வைத்தார். மேலும் அவரின் வினாக்கள் அனைத்தையும் கேட்கத் தொடங்கினார். அவர் குறித்த விவரங்களை முதலில் கேட்டு தெரிந்து கொண்டார்.

பத்திரிக்கையாளர் எட்டாம் வகுப்பு படித்த லாரி ஓட்டுநராகிய உங்களால் எவ்வாறு இத்தகைய புத்தகங்களை எழுத இயன்றது எனக் கேட்டார். அதற்கு அந்த எழுத்தாளர் நான் பல இடங்களுக்கு லாரியில் பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு செல்வது உண்டு. பல

மாநிலங்களுக்கும் சென்று உள்ளேன் அவ்வாறு செல்லும் பொழுது பல சம்பவங்களை பார்த்துள்ளேன்; பலதரப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையையும் அவர்களின் பிரச்சினைகளையும் பார்த்துள்ளேன். அவ்வாறு நான் பார்த்தவற்றையே பொழுதுபோக்காக எழுதத் தொடங்கினேன். அவற்றைப் பார்த்த எனது நண்பர் ஒருவர் நீங்கள் எழுதியவை மிகவும் சுவாரசியமாக உள்ளது. இவற்றை புத்தகமாக வெளியிடலாம் என்றார். முதலில் எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை நான் அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தேன். ஆனால் எனது முதல் புத்தகம் வெளியானதும் அதற்கு கிடைத்த வரவேற்பு என்னை இன்னும் எழுதத் தூண்டியது. எனவே எனக்கு கிடைத்த ஒவ்வொரு அனுபவங்களையும் தொகுத்து புத்தகமாக எழுதத் தொடங்கினேன். அவை இத்தகைய வரவேற்பினை பெறும் என நான் நினைக்கவே இல்லை.

எனது புத்தகங்கள் அனைத்தும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்து காணப்படுவதால் அதிக வரவேற்பை பெறுகின்றன என நான் நம்புகிறேன். மேலும் இதே பாணியில் எனது எழுத்துகளைத் தொடர வேண்டும் என விரும்புகிறேன். இன்னும் பல இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை குறித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் இவற்றை என் புத்தகங்கள் மூலமாக வெளியிட வேண்டும் என்பதே எனது ஆசை என்று கூறினார்.

அந்த எழுத்தாளருக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்த பத்திரிக்கையாளர் அங்கிருந்து சென்றார். சிறந்த அனுபவங்களும் ஒருவரது வாழ்க்கையை மாற்றும் என்பதை பத்திரிக்கையாளர் அறிந்துகொண்டார். அனுபவமே சிறந்த ஆசான் என்பதை புரிந்து கொண்டார். மேலும் இந்த லாரி ஓட்டுனரின் கதை பலருக்கு உதாரணமாக இருக்கும் என்பதால் இவரது பேட்டியை தனது பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். புத்தக ரசிகர்களும் தங்கள் விருப்பமான எழுத்தாளரை பற்றி அறிந்து கொண்டதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

Sivadharsini.A

I Year

Pedagogy of English

1260820BD076

A Bird is safe in its nest

Anto Therasa Immaculate J

I Year

Pedagogy of Mathematics

1260820BD006

Chinese evergreens in my garden

ஐ.பிரெய்சி

இரண்டாமாண்டு

கணிதத்துறை

1260819BD048

கொரோனா கற்றுத் தந்த அனுபவங்கள்

கொடும் நெருப்பாய் உகானில் பிறவி எடுத்தாய்
5ஜிஅலையை விட மிக வேகமாக உலகைச் சுற்றுகிறாய்
தொற்றி தொற்றி தாவும் குரங்கு – நீ
தீமையை விளைவிக்கும் சாத்தான் நீ
அன்று நேருக்கு நேர் போர்
இன்று கண்ணுக்கே புலப்படாத உன்னோடு போர்
உகானில் கண்டறியப்பட்ட உன்னோடு போர்
போரில் வெற்றி மகுடம் சூடப் போவது யார்?
மருத்துவர்கள் அணிவகுத்தனர் வீரர்களாய்
போரில் உயிர் மாய்க்கின்றனர் தியாகிகளாய்
அன்று துப்புரவு பணியாளர்கள் எண்ணப்படவில்லை மனிதர்களாய்
இன்று மலர்த் தூவி போற்றப்படுகின்றனர் தெய்வங்களாய்
புகைக்குள் புதைந்த இந்தியா முககவசம் களைகிறது
ஓசோனின் ஓட்டை ஓட்டப்படுகிறது
கங்கை கண்ணாடி போல் காட்சி அளிக்கிறது
பறவைகள் உல்லாசமாய் உலா வருகின்றன
சிக்கலான வாழ்க்கை சிக்கனம் ஆனது
சமையலறை பொழுது போக்கு ஆனது
பல்லாங்குழி கைவசம் ஆனது
வெறும் காகிதங்கள் கவிதை ஆனது

கட்டுக்குள் அடங்காத காளைகள் நேர் வரிசையில்
சட்டத்திற்குள் அடங்காத சரவெடிகள் ஊரடங்கில்
குடித்து வெறித்திருக்கும் குடிமகன்கள் தியானத்தில்
“தூய்மை இந்தியா”வுக்குள் அடங்காத மாமனிதர்கள் “டிஜிட்டல் இந்தியா”வில்
விபச்சார விடுதிகளுக்கு விடுமுறை
பாலியல் குற்றங்களுக்கு விடுமுறை
குழந்தை கடத்தலுக்கு விடுமுறை
போக்குவரத்து நெரிசலுக்கு விடுமுறை
சேரிக் குழந்தைகளின் கண்களில் உப்பு மலர்கள்
வயிற்றுக்கு சோறு கொடுத்தவர்களின் கண்களில் உப்பு மலர்கள்
மணக்கும் பூவை விற்பவர்களின் வாழ்க்கை மணக்கவில்லை
பசி கொல்கிறது நீ கொல்லவில்லை
அணுவை விட சிறிய உயிரியே!
அரசன் முதல் ஆண்டி வரை கொல்லும் உயிரியே!
உன்னை அழிக்க குண்டுகள் (மருந்துகள்) இல்லை
உன்னைத் தடுக்க ஆயுதங்கள் உண்டு
சமூக இடைவெளிகாப்போம்; வீட்டில் தனித்திருப்போம்;
முககவசம் அணிவோம்; சட்டங்களை மதிப்போம்;
இறைவனிடம் பிராத்தனைச் செய்வோம்;
நீ கற்றுத் தந்த பாடங்கள் என்றும் எங்கள் நினைவில் கொள்வோம்;
உணவின் தேவையைக் கற்றுத் தந்தாய்,
குடும்ப உறவை ஆதரித்தாய்,
குற்றங்களை குறைத்தாய்,
விழிப்பணர்வு அடையச்செய்தாய்.

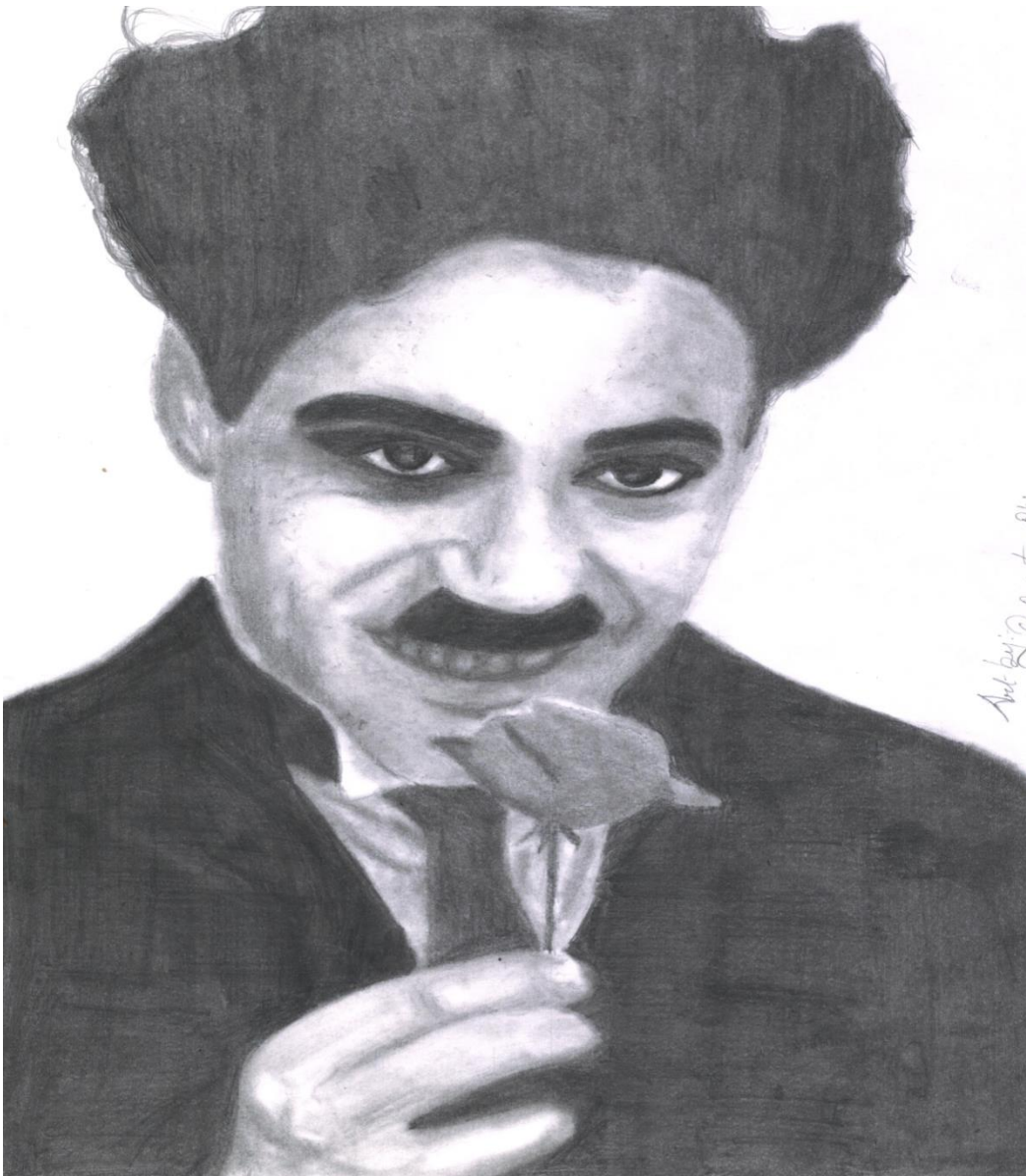
Aristo Alexander B

I Year

Pedagogy of English

1260820BD009

RDJ-CHARLIE CHAPLIN

Nisha J

I Year

Pedagogy of Tamil

1260820BD055

RED ROSE

Yuvalinga Priya.S

I Year, Pedagogy of Mathematics

1260820BD081

Smile like a Flower

Did you ever observe a flower? Did you feel that any flower seduced your mind? What do you think, when you look at a beautiful flower?

Here are my views,

The blossomed flowers attract everyone by giving beautiful smile and spreading the pure fragrance around the place. It seems so pleasant to all. But is it permanent?

Absolutely no!

Their colorful petals will fade, and the fragrance of the beautiful flowers will vanish. Even though every flower knows that they will wither one day and their current situation will not be long last, they never worry about it. But they enjoy their life by showing their happiness to others.

This is related to our life. Everyone is unique in this world, and we are here to accomplish some peculiar duties assigned by God. Nothing is permanent in this world except our present life. Everything will come and go for a particular reason. So don't lose your present life by worrying about the past tragedies and over thinking about the future miracles.

Just, try to smile like a flower until you fade!!!

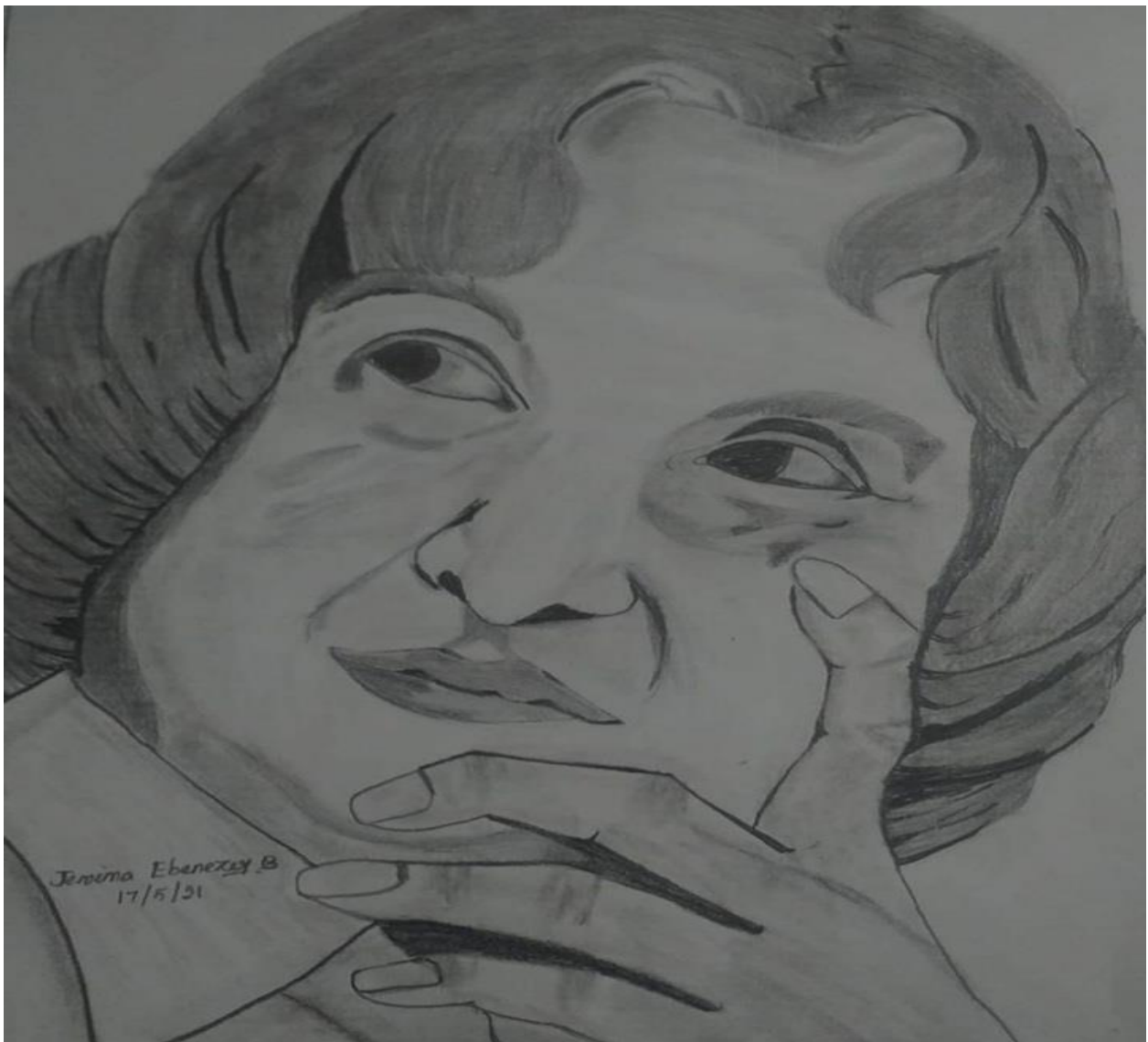
Jemima Ebenezer.B

I Year

Pedagogy of English

1260820BD037

Dream! Dream!! Dream!!!

Devaselvi Jesintha. D

I Year

Pedagogy of English

1260820BD020

PRIDE OF INDIA

Attrait Dovin Fedrick. S

I Year ,Pedagogy of English

1260820BD012

COVID19

Atomic bomb might be visible,
Tiny virus loved to be invisible.
Thermometers had gone useless,
Replacement of infrared was endless.
Aid of medical kits was preferred.
Illusion of equality was spread.
Tranquility everywhere, just Believe.
Detention might lead to the solution,
Out of home would not be a revolution.
Various problems queued to demonstration,
Idleness, not at all be the reaction.
Negotiations everywhere, be Optimistic.
Following the orders were righteousness,
Eliminating them on ego would be wildness.
Distancing on social for precaution,
Right or wrong never be a discussion,
I should follow could be the decision,
Campaign on infection had loudest for prevention.
Knowledge sharing everywhere, Hope never fails.

- ***ADF***

Gulsha J

I Year,

Pedagogy of English

1260820BD031

Greatest Indian Freedom Fighters

எஸ். ஆர்.புஷ்பாஞ்சலி

முதலாம் ஆண்டு

தமிழ்த்துறை

1260820BD060

பொறுமைக்கு கிடைத்த பரிசு

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அதங்கோடு என்ற ஒரு குக்கிராமம் இருந்தது. இந்த கிராமம் ஆறு குளம் அடர்ந்த மரங்களுடன் பச்சைப் பசேல் என்று காட்சியளிக்கும். அப்பா அம்மா இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுடன் ஒரு குடும்பம் அங்கு வாழ்ந்து வந்தது. மூத்தவள் சோனியா இளையவள் சரிதா.

சென்னையில் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் அப்பா பணிபுரிந்து வந்தார். சோனியா பன்னிரெண்டாம் வகுப்பும் சரிதா ஒன்பதாம் வகுப்பும் படித்துக்கொண்டிருந்தனர். திடீரென ஒரு எதிர்பாராத திருப்பம் நடந்தது. தந்தை நெஞ்சுவலியால் இறந்து விடவே குடும்பம் மிகவும் தடுமாறியது. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தத்தளித்தது. சொந்த ஊருக்கே திரும்ப வந்தார்கள். தனது கணவருக்கு சொந்தமான நிலங்களை திரும்ப தரவேண்டும் என்று கேட்க, உறவினர்கள் மறுத்தனர். தாய்க்கு இருந்த ஒரே நம்பிக்கையும் போய்விட்டது . இதனால் தாய் இடிந்து போய் காணப்பட்டாள். நீதிமன்றத்துக்கு போகலாம் என்றால் காசு கொடுத்து உதவ சரியான நபர் இல்லாததால் அதையும் கைவிட்டாள்.

சோனியா அதிபுத்திசாலியான பெண். கடவுள் பத்தி உடையவள். எல்லாவற்றிலும் துடிப்புடன் செயல்படுவாள். வாலிப வயது வண்ணத்து பூச்சியை போன்று சிறகடிக்கும் வயது. ஆனால் சோனியாவோ வறுமை, அப்பாவை இழந்த சோகம், உறவினர்களின் மனிதாபமற்ற செயல் இவைகளால் மிகுந்த மன உளைச்சலுக்கு உள்ளானாள். தங்களுக்கு இருந்த வீடும் உறவினர்கள் கையில். எனவே அவர்களுக்கு அடிமையாக வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலை. இவைகளின் மத்தியிலும் தன்னம்பிக்கையை ஒரு போதும் இழக்கவில்லை. ஒருவாறாக கல்லூரி படிப்பை முடித்தாள். தன் மனதில் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தாள். “நான் சட்டம் படித்து இழந்த போன சொத்துக்களை எல்லாம் திருப்புவேன்” என்றாள்.

கல்லூரி படிப்பை முடித்தவுடன் உறவினர்களின் வற்புறுத்தலினால் திருமண ஏற்பாடுகள் நடந்தது. அவர்களிடம் தற்போது திருமணம் வேண்டாம் என்று கெஞ்சினாள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தாய்க்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. ஒருவழியாக உறவினர் ஒருவருக்கும் அவளுக்குத் திருமணம் நடந்தது. கணவனிடம் படிக்க வேண்டும் என்று கூறினாள். கணவன் அனுமதி கொடுத்தான். ஆனால் அவள் உறவினர்களுக்கோ விருப்பமில்லை. மிகுந்த போராட்டம் போராடி உயர்கல்வி கற்றாள். அதுமட்டுமல்லாது சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்து சட்டமும் படித்தாள். கல்லூரிலேயே முதல் மாணவியாக வெற்றிபெற்றாள். படிக்கும் போது வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் செய்து விட்டு கல்லூரிக்கு சென்றாள். இரவு உறங்காமல் கண் விழித்துப் படித்தாள். இலட்சியத்தை அடைவதற்காக கடினமாக உழைத்தாள்.

சோனியா தனது உறவினர்களைத் தேடிச் சென்றாள். தற்போது சட்டம் படித்துள்ளதால் யாரும் பொய் சொல்லி அவளை ஏமாற்ற முடியாது. சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு உறவினர்களிடமிருந்து இழந்த சொத்துக்களையெல்லாம் மீட்டுக் கொண்டாள். ஆசிரியர்கல்வி படித்திருந்ததால் அரசு பள்ளியில் ஆசிரியர் பணி கிடைத்தது. ஏழைகளின் நீதிக்காகப் போராடினாள். தன்னைப் போல படிக்க முடியாத ஆயிரம் சோனியாக்களை தேடிச் சென்று பிடித்து படிக்க வைத்தாள்.

கருத்து

கடவுள்பக்தி, நேர்மை, தன்னம்பிக்கை, கடின உழைப்பு, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பொறுமை ஆகியன அவளை உயர்ந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றன. பிறர் வாழ்வில் ஒளியை ஏற்றுபவளாக மாறினாள் நாமும் இது போன்ற பல ஆயிரம் சோனியாக்களை உருவாக்குவோம்.

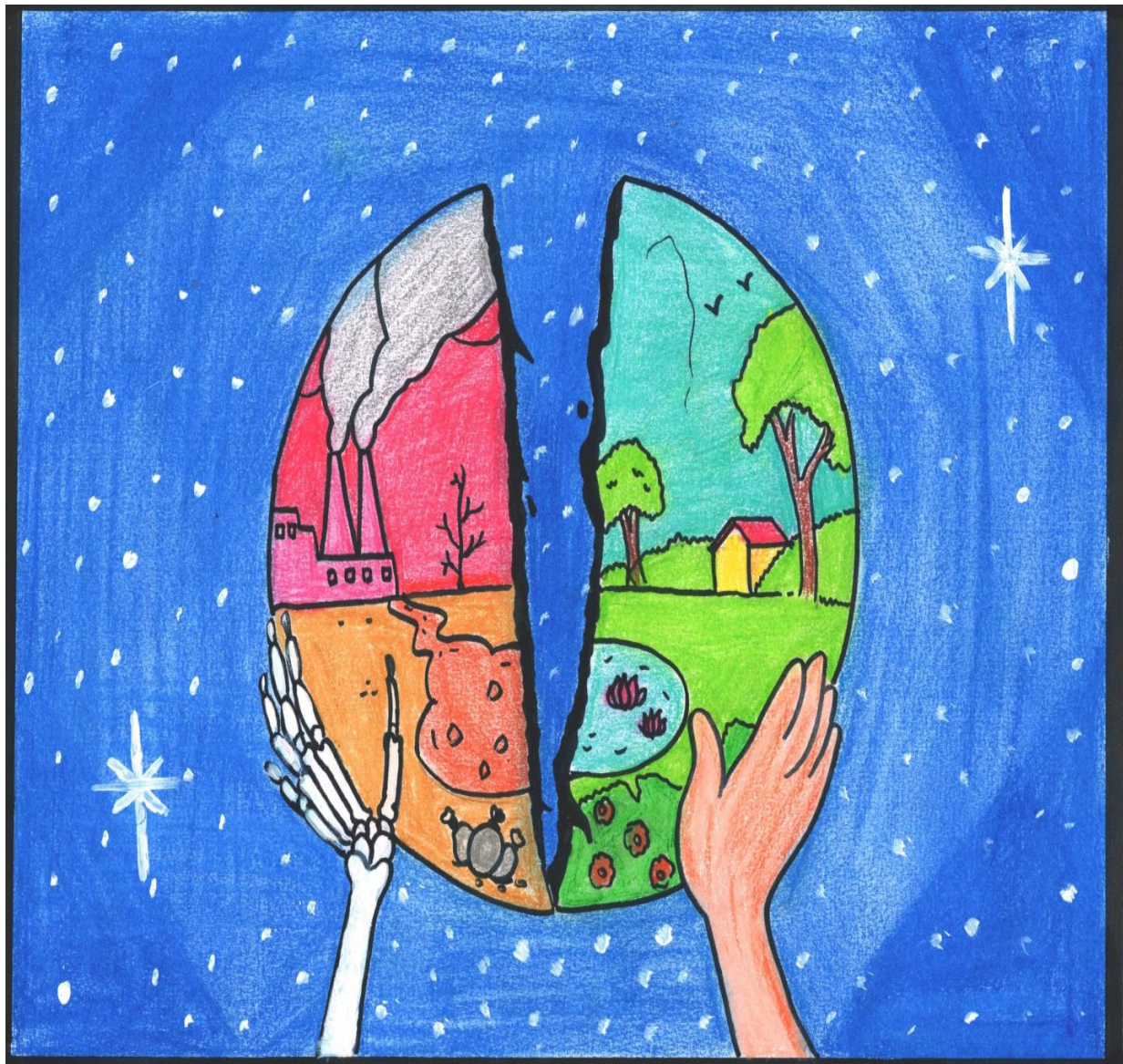
Bavani C

I Year

Pedagogy of English

1260820BD013

Awareness about Our Planet

Attrait Dovin Fedrick S

I year, Pedagogy of English

1260820BD012

IT WAS THAT GIRL

In a few seconds, the mobile on the study table received several messages. The message notification tune continued for a minute with prolonged vibration. It rang nastily and it was an unbearable sound. The study table crowded with notes and books might come to your imagination but actually, a sleeping head over a book aided with a hand pillow was there on the table.

A few minutes later, the hand balancing the head separated from the pillow and searched for the mobile, the head was suspended on the table. With multiple attempts, the hand took hold of the mobile, later the head moved. Fingers scrolled the screen, eyes tried to focus on it, but it couldn't. Mouth yawned wider; finally, the eyes got their focus. A text popped up notifying, "Bro! From tomorrow onwards curfew all over India, just now PM has declared. There is no permission to run both government and non-government sectors till the end of curfew, and you may go home!"

"Whatever happens, the academy will not allow us to go, so go to hell", Arjun replied and continued his sleep. Again the mobile vibrated; with a low voice and yawning mouth, Arjun uttered, "Let me sleep, I will catch you later" and he switched off the mobile.

Suddenly, the hostel boys shouted in a chorus. It reached the ears of Arjun and travelled towards his mind which increased his heartbeat. He woke and exclaimed, "What is going on? Just now I went to a deep sleep!" The crowded voice remained the same outside the room. He went near the door stretching his whole body to refresh himself with a wide yawned mouth. He opened the door and his roommate was adjacent to the door. Arjun called him by tapping on his shoulder, "Bell, what is going on? Why are they enjoying this? Am I missing any birthday celebration?" Bell replied, "No man, we are informed to leave the hostel by tomorrow."

“Why should we?” Arjun questioned. Bell answered, “The coronavirus cases are increasing continually, so the government recently announced a 15 days lockdown to avoid an uncontrollable situation.” “That’s cool! It’s 7 p.m., right? If I board the bus at 8, it may take three to four hours to reach home.” Arjun planned to travel during the night. “Ok, go safe. Before that, intimate the hostel warden about your travel”, Bell suggested. “Ok, man, sure I will”, Arjun went in search of the warden.

“Yes! I’m leaving!” Arjun exclaimed with full energy. As he opened his room door, he saw his roommate Bell packing his things. “That’s cool! Tomorrow early in the morning I have a train that reaches Madurai”, Bell clarified.

“We will be back at the academy within 15 days, right? What are the things I need to pack?” Arjun was murmuring the phrase again and again, while he searched his backpack. He got his black backpack; he folded a few inners, two formal shirts and two pairs of trousers, one round collar t-shirt, one jean pants, and two cotton pants and placed it in the bag. He checked on his mobile, found some missed calls but he ignored them.

Arjun was ready for the travel, he had packed everything. He was wearing a white t-shirt and khaki pants. A white headset was like a vine plant having its root stuck in his pants and hung at his ears. He bid goodbye to Bell and left the room.

Reaching the hostel gate, Arjun shared his travel plan with the watcher. Then he walked towards the academy's main gate. That gate was common for both the boys and girls staying in the academy’s hostel. From the main gate, a slope was there at the left which led to the seminar hall and the girls' hostel.

Arjun's phone rang. He said Goodbye to the watcher by waving his hand and noticed the time in his wristwatch; it was 7:50 p.m. Being optimistic, he pacified himself, “I will not miss the bus... I will not miss the bus.” In that rush he took the phone from his pocket, sister was calling, with excitement he attended the call and spoke with joy. “Yes! It is a vacation for us...15 days, Sister!”

Oops! He collided over someone, who walked the downslope. Their legs lost balance; their hands were occupied with bags and phones so totally they lost control. Arjun fell and

realized that he had collided with someone and the other person was yet to fall. In the aspect of defending himself, Arjun wide opened his hands. But, it went seriously wrong... It was a girl, he caught her by her waist and she landed over him. The girl's hand was placed adjacent to the face of Arjun for balance and she was panting for breath.

A deep silence prevailed; no one was near the main gate, except them. No one saw this accident; the lamplight near the gate was not working; only a mild light existed from a distanced street light.

No words took place except the conversation between the two pairs of eyes. A mild sound buzzed "Hello, bro? What's wrong?" Instantly they came back to the present. In hurry, the girl took her things and moved quickly as nothing happened. Arjun stretched himself and raised and sat as he was smiling. He then realized the sound was coming from his headset; with laughter, he cleaned the dust on the ear buds by blowing it. He plugged the headset and said, "Sister, you are always interrupting me at the wrong time." On the other end, Sister exclaimed, "What? Me! Then I'm sure, something had happened...What happened? Tell me brother!" the voice blurted.

Arjun retorted, "How will I forget to share things with you imp. It was that girl!"

-ADF